

28.5.25

שלום חמוטל,

קראתי את "תוחלת". ספר מרגש ונוקב.

אני שמח שלא כתבת "תוהלת" בסופו של דבר. אני קורא שוב ושוב בכמה שירים.
אלה על מות בנך ועל אבלך מאז, קרובים לי ביותר, ולא רק בגלל שהיכרתי אותו והייתי
"קרוב לעלילה" באותם ימים. מוזר ויחיד במינו הוא המזג הפואטי המחזיק אהבה
ואכזריות באותו מבט. כמעט באותו מינון.

ספר יקר.

להתראות ושבת שלום,

אריאל הירשפלד